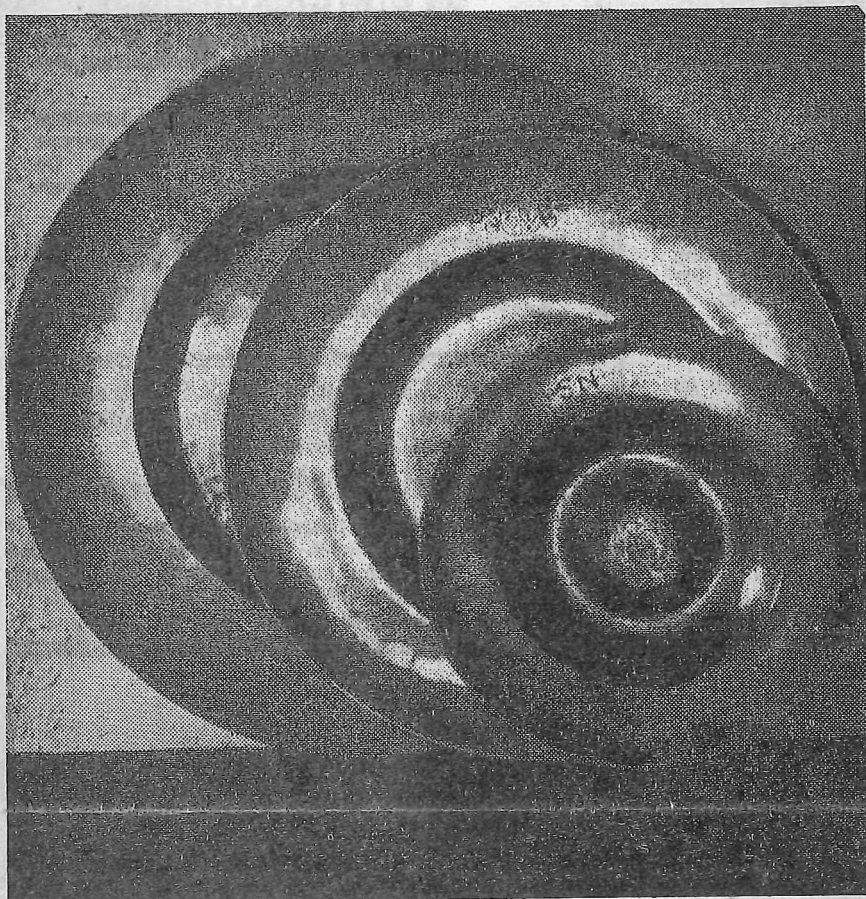

Zaterdag 11 September 1954

ELSEVIERS WE

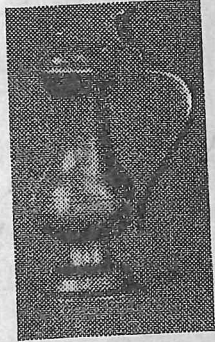
VREUGDE OM EEN TIN-COLLECTIE

In 1950 werd in het Prinsenhof in Delft een tentoonstelling gehouden waaraan iedere bezoeker een plezierige herinnering be-
waart. Het was een overzicht van het belangrijkste nog in ons land aanwezige oude tin, beginnend met een Romeinse vaas en eindigend met een vroeg 19de eeuws mosterdpotje, beide uit het bezit van de kenner en verzamelaar A. J. G. Verster. Zijn leven lang heeft de heer Verster tin verzameld, tin bekeken en bestudeerd. Het boek dat hij thans heeft samengesteld, „Tin door de eeuwen” *), is dan ook uit de volheid van een liefhebbend hart voortgekomen. Alleen iemand die door en door vertrouwd is met deze materie — in letterlijke en overdrachtelijke zin — is in staat er zo los weg en pretentieloos en tegelijk zo boeiend en ongewild leerzaam over te vertellen. Voor de heer Verster is elke tinnen kan of schotel een brokje cultuurgeschiedenis: voor zijn geestes-
oog verschijnt de stoere eikenhouten tafel waar zij op gestaan hebben, de dranken en spijzen die zij bevatten en de mensen die dit eenvoudige volkshuisraad hanteerden. Daarmee is de geschiedenis niet uit; elk stuk tin deelt tevens het een en ander mee over het tinnegietersambacht dier dagen, over de merken en keuren en over het stijlgevoel. Teveel valt immers in de kunsthistorie de aandacht op de bovenlaag der samenleving,

VREUGDE OM EEN TIN-COLLECTIE

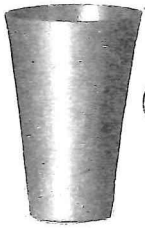
In 1950 werd in het Prinsenhof in Delft een tentoonstelling gehouden waaraan iedere bezoeker een plezierige herinnering bewaart. Het was een overzicht van het belangrijkste nog in ons land aanwezige oude tin, beginnend met een Romeinse vaas en eindigend met een vroeg 19de eeuws mosterdpotje, beide uit het bezit van de kenner en verzamelaar A. J. G. Verster. Zijn leven lang heeft de heer Verster tin verzameld, tin bekeken en bestudeerd. Het boek dat hij thans heeft samengesteld, „Tin door de eeuwen“*), is dan ook uit de volheid van een liefhebbend hart voortgekomen. Alleen iemand die door en door vertrouwd is met deze materie — in letterlijke en overdrachtelijke zin — is in staat er zo los weg en pretentieloos en tegelijk zo boeiend en ongewild leerzaam over te vertellen. Voor de heer Verster is elke tinnen kan of schotel een brokje cultuurgeschiedenis: voor zijn geestes-oog verschijnt de stoere eikenhouten tafel waar zij op gestaan hebben, de dranken en spijzen die zij bevatten en de mensen die dit eenvoudige volkshuisraad hanteerden. Daarmee is de geschiedenis niet uit; elk stuk tin deelt tevens het een en ander mee over

merken en keuren en over het stijlgevoel. Teveel valt immers in de kunsthistorie de aandacht op de bovenlaag der samenleving, op de levensstijl van hoven, adel en patriciërs. Dit is begrijpelijk omdat deze in al zijn uitingen het rijkste en verfijndste was en mede daardoor het best bewaard is gebleven. Wat de minder bemiddelde bevolkingslagen om zich heen plachten te hebben, werd immers als regel gebruikt tot het geheel versleten en de moeite van het bewaren niet meer waard was. Zo is er zeer veel oud tin opgesmolten om er nieuwe voorwerpen van te maken en het weinige dat overbleef is niet op zijn waarde geschat totdat het zeldzaam en kostbaar geworden was. Wat de Nederlandse musea aan tin hebben is dan ook weinig en fragmentarisch — een systematisch opgebouwde collectie ontbreekt en is nu niet meer te vormen. Gelukkig telt ons land wel enkele particuliere verzamelaars die hun tijd, aandacht en geld besteed hebben aan dit nederige maar in zijn zachte glans zo schone en vaak edel gevormde materiaal. Wanneer een hunner dan ten overvloede zijn eigen vreugde en toewijding weet mede te delen in een rijk geïllustreerd, fraai verzorgd en plezierig geschreven boek, dan blijkt zijn liefhebberij gestegen te zijn op een niveau dat van algemeen belang mag heten. De lezer en plaatjeskijker zal in het vervolg elk oud tinnen voorwerp met andere — en scherperziende — ogen bekijken.

G. Br.

*) „Tin door de eeuwen“, door A. J. G. Verster (De Bussy, Amsterdam, 1954 f 18.90)

nie pag. 43

**ANTIETK
EN MODERN**

TIN

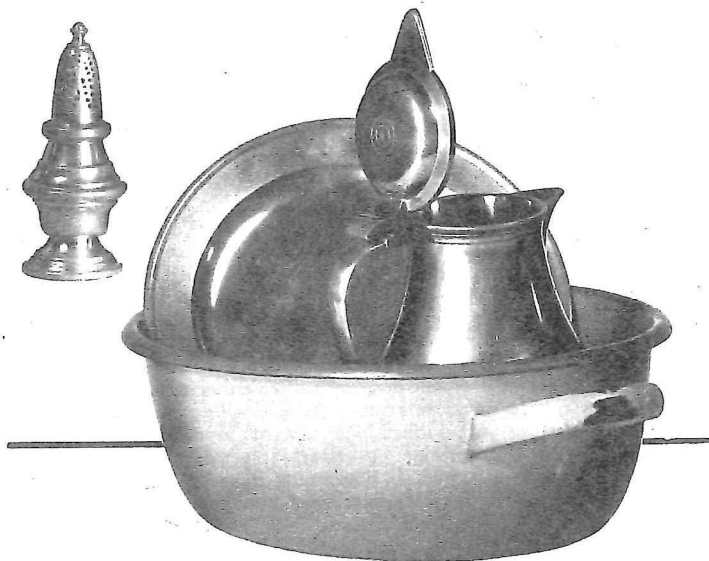
Bent u de gelukkige bezitster van een of meer voorwerpen van antiek tin, dan kunt u daar met recht trots op zijn, want zij zijn een sieraad voor uw huis. Ook de nieuwe sierstukjes van dat materiaal mogen wij gerust een ereplaatsje in onze woning geven, want zij zijn het waard. Tin heeft een doffe, zilverachtige tint. Het slaat niet vlug aan en wij hoeven het dus lang niet zoveel te poetsen of te schuren als bijvoorbeeld koper of zilver.

Het metaal is zacht, dit wil zeggen, dat het gemakkelijk krast, deukt en scheurt. Dit moet u vooral niet vergeten bij het schoonmaken, want door stevig wrijven zou u het voorwerp kunnen beschadigen.

Wilt u tin het beste tot zijn recht laten komen, dan moet u het schuren. Poetsen met poetsextract is eenvoudiger en gemakkelijker, maar u krijgt een te diepe glans, die niet bij tin past. U maakt in een teiltje heet sodawater en legt het voorwerp erin om te weken. Voor het schuren gebruikt u een mengsel van zeepoeder en een goed schuurpoeder. U mengt dit op een oud schoteltje of in een kommetje door elkaar. Na de weektijd (hoe lang het voorwerp geweekt moet worden, hangt natuurlijk van de graad van verontreiniging af) neemt u het metaal uit het sodawater en legt het op een vochtig werkdoekje. Nu schuurt u het in gelijkmatige streken steeds in één richting tot het zilverwit is en u spoelt het daarna in warm water af. Het wordt met een doek gedroogd en daarna nog even weggezet, tot u er zeker van bent, dat er nergens vocht meer op is achtergebleven.

Tot slot wordt het tin daarna met een zachte poetsdoek (waarin u wat gezuiverd krijgt, dat u bij een drogist kunt krijgen, hebt gewreven) gepolijst. Laat dit niet achterwege, want er komt nog veel vuil van het metaal af. Als u na zo'n goede beurt het metaal af en toe opwrijft met een doek met krijt, blijft het wekenlang schoon. Blijven er na het schuren vlekken achter, die met zeepoeder en schuurpoeder niet te verwijderen zijn, dan kunt u ze met wat azijn gemakkelijk wegwerken. U moet echter direct daarna zorgvuldig spoelen om lichte plekken te voorkomen.

Tot slot wordt het tin daarna met een zachte poetsdoek (waarin u wat gezuiverd krijgt, dat u bij een drogist kunt krijgen, hebt gewreven) gepolijst. Laat dit niet achterwege, want er komt nog veel vuil van het metaal af. Als u na zo'n goede beurt het metaal af en toe opwrijft met een doek met krijt, blijft het wekenlang schoon. Blijven er na het schuren vlekken achter, die met zeepoeder en schuurpoeder niet te verwijderen zijn, dan kunt u ze met wat azijn gemakkelijk wegwerken. U moet echter direct daarna zorgvuldig spoelen om lichte plekken te voorkomen.

Echt Blauw ... Reckitts Blauw!

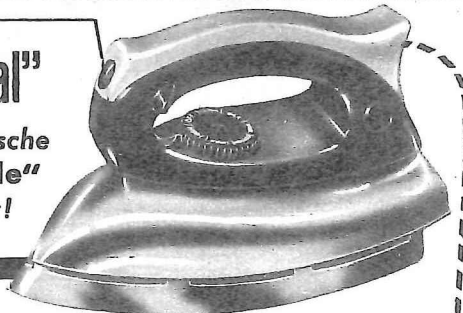
*In het laatste
spoelwater!*

*Uw waarborg voor 'n
echt witte was!*

„principal”

het fantastische
„denkende”
strijkijzer!

Nu 5 dagen GRATIS! In 3 termijnen te voldoen!

- Door specialisten uitgebalanceerd voor vlug en feilloos strijken! • Automatische warmte-regelaar voor wol, zijde, nylon enz. • Schakelt automatisch in en... uit! Met contrôle-lampje.
- Dubbele duimsteun! Ook linkshandigen nu geen „polsvermoeidheid” meer! Het snoer zit nooit in de weg! • Nieuw, sierlijk model met fraate, tweekleurige „aanpak”, (ivoor en zwart)!
- Desgewenst in drie termijnen te voldoen!

incl. snoer
f 28.50
of driemaal
f 9.50
per maand

BON

2 JAAR GARANTIE!

zenden aan **Blokker's Postorders**

Bessemerstraat 20, Amsterdam

Zend mij 5 dagen vrijblijvend en franco op zicht

Uw Principal-strijkijzer

* 220 volt/110 volt

Naam

Als ik hem niet meer missen wil, betaal ik contant f 28.50*, of f 9.50; één maand later f 9.50 en na nog een maand de resterende f 9.50*.

Adres

Plaats

Datum

Handtek.

(U kunt deze bon ook op een briefkaart overschrijven)

* Doorhalen wat niet gewenst wordt.

A 11